

Paavali aloittaa luvun 11 muistuttamalla, ettei Jumala ole hyljännyt kansaansa Israelia. Jumala on säästänyt aina jäännöksen omasta kansastaan ja he ovat saaneet aina nousta - kerta toisensa jälkeen. Jumala on siis armollinen ja onkin tehnyt valintansa juuri armosta, eikä teoista. Israelhan oli hyvin uppoinen kansa, ja he olisivat ansainneet kaikkien muidenkin kansojen tavoin täydellisen tuhon, mutta Jumala on uskollinen lupauksilleen ja valinnoilleen. Vaikkakin Jumala on sallinut heille uneliaisuuden hengen ja hengellisen sokeuden, ei Hän tykänään heitä hyljännyt:

"niin kuin kirjoitettu on: Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti." Room.11:8

Tosin Jumalalla oli paljon syvempi tarkoitus sille, että Israelin yllä oli peitevaate, nimittäin sen vaikutuksesta evankeliumi ja pelastus tarjottiin myös pakanakansoille.

Sitten Paavali ottaa käyttöön hyvin mieluisan vertauskuvan puhuessaan Jumalan omaisuuskansasta. Hän vertaa sitä öljypuuhun, josta on taitettu oksia pois, mutta siihen on myös oksastettu vähemmän jaloja oksia. Se tarkoittaa, että Jumalan omaisuuskansaan liitettiin pakanakansoista ihmisiä, jotka ottivat vastaan evankeliumin. Me pakanakansoista oksastetut emme kuitenkaan saa ylpeillä asemastamme, sillä juuri kannattelee meitä, emmekä me juurta.

"Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkauksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!" Room.11:12

"Älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. Sinä kaiketi sanonet: 'Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin'. Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää. Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävä sinuakaan. Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyttänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois." Room.11:18-22

Tässä on siis selkeästi ilmaistu asemamme ja se asenne, miten meidän tulee suhtautua juutalaisia ja Jumalan valintatahtoa kohtaan. Saamme olla nöyrän kiitollisia Jumalan väkevästä suunnitelmasta tuoda pelastus sielullemme juuri juutalaisten kautta - tuon vähäisen ja heikkoudessa olevan kansan kautta - siis jumala osoittaa suurta väkevytensä voimaa koko ihmiskunnalle!

Yksi Raamatun hienoimmista lupauksista on kuitenkin Israelia koskeva lupaus sen pelastumisesta. Jumala on luvannut oksastaa heidät jälleen öljypuuhunsa!

"Ja niin kaikki Israel on pelastuva, niin kuin kirjoitettu on: 'Siionista on tuleva pelastaja, Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.'" Room.11:26-27

Israelilaiset ovat siis evankeliumin kannalta vihollisia meidän pakanain tähden, mutta valinnan kannalta rakastettuja isien tähden. Tämä siksi, että Jumala ei kadu kutsumustaan ja armolahjojaan!

Sitten Paavali puhuu tottelemattomuuden yhteydestä pelastuksen armon - sanoen, että tottelemattomuuden kautta me olemme saaneet laupeuden. Emmehän ilman syyllisyyttämme olisi edes tarvinneet Jumalan armahtavaa laupeutta, Mutta

Hän on itse sulkenut meidät tottelemattomuuteen ja synnin vankilaan siksi, että Hän kaikkia armahtaisi. (Room.11:32, Gal.3:22) Olemme siis Jumalan edessä asemassa, jossa tarvitsemme Häneltä tulevaa pelastusta ja armahtamista. Se tekee myös kaikista ihmisistä yhdenvertaisia - eli syntisiä ja kadotettuja. On vain niin, että ne, jotka ottavat vastaan pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa, saavat vapautuksen synneistään.

"Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi. Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomiionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä"! Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa? Tai kuka on ensin antanut Hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava? Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki; Hänelle kunnia iankaikisesti! Amen." Room.11:32-36

Näin ihmeellisiin ja rohkaiseviin sanoihin päättyy siis Paavalin 11. luku roomalaisille. Syvä kiitollisuus ja nöyrä mieli ovat päällimmäiset tunteet sydämessäni ajatellessani tätä kaikkea viisautta ja syvyyttä, mikä Jumalassa on! Hänen suunnitelmansa ja aivoituksensa ovat hyvät! Ne ovat vain parasta ihmiskunnalle ja joka Hänen eteensä nöyränä polvistuu, pyytää anteeksi syntejään Jeesuksen nimessä, Hän saa armon. Se pelastaa ja kantaa aina iankaikkiseen elämään! Mikä valtava ilo onkaan uskovaisten ihmisen sisimmässä juuri tästä syystä, että pelastumisemme on ainoastaan ja yksin Jeesuksen harteilla, Hänen Golgatalalla suoritetussa lunastustyössään! Siihen ei tarvitse lisätä mitään. Se on vain vastaanotettavissa armonsa ja anteeksiantonsa runsaudesta. Lue tämä pelastukseksi sielullesi! Iloitse siitä, mitä Herra on edestäsi tehnyt! Kiitä Häntä, Ylistä Hänen korkeaa nimeään, nyt ja aina! Olkoon Hän ikuisesti kiitetty, palvottu ja ylistetty! - Aamen!

